

NATHALIE MESKENS

OVER HAAR MUZIEK EN
HAAR MOEDERROL

**‘Mijn lief heeft
structuur, ik ben één
en al chaos, ‘Messy’
is mijn bijnaam’**

Exact twintig jaar geleden maakte Nathalie Meskens (42) haar tv-debuut, in *Kaat & co*. Dit najaar gaat de actrice, presentatrice én zangeres voor het eerst op tournee met haar eigen muziek. Kwetsbaarder dan ooit laat ze op het podium meekijken in haar hoofd en hart. “Ik ben zeker niet de meest aantrekkelijke versie van mezelf de afgelopen jaren.” >

Top Gestuz
Broek Missoni
bij Zalando
Ring Juna Fae
Laarzen
Steve Madden

Source : NINA
Keyword : ELISA LEE/JUWELEN
Page(s) : 6-13
Journalist : Anke Michiels

Date : 21.09.2024
Circulation : 239.881
Reach : 486.503*
Frequency : Weekly

Nathalie Meskens

Gebreide top Ahluwalia bij Zalando
Jeans 7 For All Mankind
Ringen Salima Thakker

'IK BLIJF GAAN, OP ADRENALINE EN WILSKRACHT. MIJN KLEINTJES SLAPEN NOG ALTIJD NIET DOOR'

> De herfst mag dan al voorzichtig komen piepen, Nathalie Meskens arriveert als het eeuwige zonnekind in het café op het Antwerpse Zuid. De haren nog nat van de douche, ongeschminkt, in een sweater die ze naar eigen zeggen al vijftien jaar heeft en met een smile tot achter de oren: dit is ‘Messy’ ten voeten uit. Al twintig jaar draait ze mee in de Vlaamse mediawereld, maar aan puurheid heeft ze nooit ingeboet. Dit najaar schittert ze op VTM in *Sterregem* – ‘Tegen de Sterren op 2.0’ – en later is ze ook te zien in *Expeditie: Namibië* op Play4. Naast het televisiescherm treffen we haar vooral op podia, tijdens haar eerste tournee met autobiografische nummers. “Ik voel dat ik er klaar voor ben.”

Je bent al heel wat jaren bezig met eigen muziek en nu ga je voor het eerst op tour met je ep. Wat doet dat met je?

“Ik ben heel zenuwachtig. Net omdat ik voor de eerste keer met eigen nummers ga optreden en ik hiervoor enkel covers bracht. Ik droomde al lang van een eigen plaat, maar ik stelde het altijd maar uit. Wellicht uit angst, omdat het zo kwetsbaar is. Een jaar of zes geleden dacht ik: Meskens, is het niet ongeveer tijd om het te proberen? Ik ben toen beginnen te schrijven. Ik heb lang gewacht om effectief te gaan touren, maar ik voel nu dat ik er klaar voor ben.”

Je nummers zijn autobiografisch. Waarom is dat zo belangrijk voor je?

“Goeie vraag. *(denkt na)* Er waren dingen die ik van me móést afschrijven, waardoor het op een manier therapeutisch werkte. Er is bijvoorbeeld één nummer over mijn biologische vader *(de ouders van Nathalie gingen uit elkaar toen ze drie was en ze heeft haar vader nooit goed gekend, hij is intussen overleden, red.)*. Ik merkte na het schrijven: ‘Voilà. Dit kan ik nu parkeer. Dat heeft een plek.’ Het nummer *Morning Glory* gaat dan weer over mijn dochter Lima *(4)* en het gevoel dat ik vlak na haar geboorte had. Dat nummer is een ode aan de liefde. Aan vrouw zijn. Aan mama worden.”

Je nummer *You Knocked Down My Walls* beschrijft letterlijk jouw eerste ontmoeting met je lief Nadim.

“En dat gebeurde dáár *(wijst naar het pand aan de overkant)*. De manager van die bar werkte altijd voor mij in Yam Thai *(Thais restaurant dat Nathalie runde met haar ex Jeroen Van Dyck, red.)*. In de periode na mijn echtscheiding verbleef ik tijdelijk in een appartementje van een vriendin in de buurt. Op een avond ging ik in mijn jogging snel een fles wijn kopen in die wijnbar. Ik had zo’n bridgetjonesachtige avond in de zetel voor mezelf gepland. Maar de manager drong aan: ‘Kom op, drink toch één glas wijn.’ Door hem ben ik gebleven en diezelfde avond heb ik Nadim leren kennen. Uren later zat ik nog op dat terras te praten met hem. Het was een coup de foudre. Wat leuk, om dat hier nog eens te

vertellen, pal tegenover de deur van waar de magie gebeurde. *(glimlacht)*”

Je bent op dit moment nog volop nieuwe nummers aan het schrijven. Waarover gaat het volgende liedje?

“Over mijn zoontje Loé *(3)*. Over het feit dat je als moeder moet loslaten. Mijn dochter die zegt ‘Nee, mama, ik kam mijn haar zelf’. Of die haar melkje’s avonds alléén wil klaarmaken. Het zit in onnozele dingen, maar ik voel nu al: voor dit en dat hebben ze mij niet meer nodig. Als we in de zomer van de zee naar de strandbar wandelen, zegt Loé altijd: ‘Mama, pakken.’ Mijn lief noemt hem dan ‘chLoé’, naar het handtassenmerk. *(lachje)* Maar ook dat ‘pakken’ zal binnenkort gedaan zijn, weet ik.”

Persoonlijke nummers neerpennen: loopt dat altijd even vlot?

“Ik schrijf mijn teksten alleen, in mijn eigen wereldje. Als een song klaar is, laat mijn producer me soms zoeken naar een andere verwoording, of schrijft hij mee. Onlangs stuurde ik hem een eerste versie van een nieuwe song. En hij zei: ‘Zelfs Céline Dion in de jaren negentig had dit écht niet goed gevonden. Blijven doorwerken.’ Ik moest daar zo hard om lachen! Ik heb iemand nodig die dat tegen me zegt. Hij had bovendien gelijk. Het was een beetje té cheesy. *(lacht)*”

Mensen gaan er mogelijk van uit dat zo’n tour vanzelf gaat. Dat elke zaal direct vol zit voor dé Nathalie Meskens. Is dat ook zo?

“Ik merk dat het na covid anders is dan vroeger. Toen kon je makkelijker veel concerten geven. Nu gaat de ticketverkoop trager. Het is voor mij echt niet makkelijker dan voor een beginnende artiest, wat een goede oefening is in nederigheid. En ook in drive. Ik heb heel mijn carrière hard moeten werken, maar sommige dingen gingen ook wel vanzelf. Maar nu voel ik: ik moet méé met de tijd, terwijl ik sociale media zo vermoeiend vind. Iedereen uit de muziekwereld dringt erop aan: ‘Nathalie, kan je alsjeblieft actief zijn

>

Nathalie Meskens

> op sociale media?’ Sinds kort heb ik dus ook een account op TikTok. Ik heb geen flauw idee hoe het marcheert. *(lacht)*”

Hoe belangrijk is het voor jou om een hit te scoren?

“Het zou fantastisch zijn als het gebeurt, maar het is niet mijn doel. Ik wil vooral mensen bereiken. Is dat een klein publiek? Dat is even goed als de grote massa. Ik probeer niet te verwachten dat het een succes wordt. Want zodra je te veel verwachtingen hebt, komt teleurstelling hard binnen.”

De laatste keer dat ik je interviewde was je een late dertiger, nu een prille veertiger. Vind je ouder worden leuk?

“Ik vind een veertiger vooral niet oud. Dat heeft te maken met het feit dat ik kleine kinderen heb: ze houden me jong. Wat ik wél voel, is de vermoeidheid. Mijn kleintjes slapen nog altijd niet door. Mijn nachten zijn al vier jaar onderbroken. En ik recupereer niet. Ik blijf gaan, op adrenaline en wilskracht, maar ik ben altijd moe. Eerlijk? Ik wil de héle dag in mijn bed liggen. Wat ik nooit doe.”

Lima is vier, Loé drie. Die nachtrust zou al iets beter mogen zijn.

“Awel, ik vind dat ook! Ik zal het hen straks nogmaals zeggen. *(lacht)* Maar ja, hoe gaat dat? Ze worden wakker, ze roepen, en dan ga je toch weer kijken, als mama. We zijn net verhuisd naar een appartement in Antwerpen en ze delen voor het eerst een slaapkamer. Daarvoor lagen ze de helft van de tijd in onze kamer, of in ons bed. Ik probeer nu een beetje strenger te zijn. ‘Als iedereen in zijn eigen bedje slaapt, maken we elkaar niet wakker.’ Ik hoop dat het snel zal lukken.”

Jullie woonden hiervoor in het groene ’s-Gravenwezel. Waarom keerden jullie terug naar de stad?

“Mijn lief miste de stad. Hij heeft meer leven rond zich nodig. Hij vond ’s-Gravenwezel mooi, maar nu had hij stilletesaan zoiets van ‘Euh ... saai’. Ik ben hem daarin gevolgd. Ik heb heel mijn leven in Antwerpen gewoond, dus ik ken het. Maar ik kende de stad niet mét kindjes. We hebben eerst een huisje gehuurd om te testen of het stadscentrum ons lag, als gezin. Dat is zo goed meegevallen dat we de sprong hebben gewaagd. Ik mis de bossen niet, Antwerpen heeft veel groene plekken om met de kindjes naartoe te gaan. Ik vind het zalig om hier alles met de fiets of te voet te doen.”

Je bent dit jaar precies twintig jaar bezig op tv, toen je startte met Kaat & co. Proficiat!

“*(huid)* Merci! Ik volgde nog een acteeropleiding in Maastricht toen een van de bedenkers van *Kaat & co* me sprak over een auditie. ‘Goesting om mee te doen?’ Ik wilde dat wel doen, al was het voor de ervaring. Ik ging heel chill naar die auditie, twee uur later kreeg ik telefoon: ‘Je hebt de rol.’ *Kaat & co* was de start van alles. Ik ben daar nog altijd dankbaar voor.”

Je hebt in je carrière wel wat prijzen verzameld, allerhande televisiesterren. Hoe kijk je daarop terug?

“Dat was zot. Ik weet nog dat ik bij de allereerste *Vlaamse Televisie Sterren* in de zaal zat en dacht: dat zou wel plezant zijn om een prijs te winnen van ‘rijzende ster’ of zo. Ik ging naar huis met de drie grootste prijzen. Ik was in shock. ‘Weten ze dat zeker? Klopt dit?’ Dat is geen valse bescheidenheid. Ik wéét wat ik kan, maar ik heb er altijd met grote verwondering in gestaan.”

De jongste jaren had ik soms het gevoel: waar o waar is Nathalie?

“Ik ben mama geworden in covidtijden. Niet alleen mijn eigen wereld veranderde, maar de héle wereld was plots anders. Ik ben bevallen van Lima in de lockdown. Alles stopte met draaien. Maar gelukkig zaten wij op ons roze wolkje, met puur geluk in onze armen. Elke mens op aarde heeft toen zijn leven herdacht, en wij ook, in ons veilige coconnetje. Als ik daar nu op terugkijk, heeft het iets van een film.”

Maar zelfs in de jaren na covid: je leek soms een beetje vermist.

“Dat stond op een bepaald moment ook letterlijk op de cover van een boekje: ‘Waar is Nathalie Meskens eigenlijk?’ We zijn na de geboorte van Loé met het gezin lang in Costa Rica geweest. We waren tijdens een van onze reizen verliefd geworden op dat land. In de jungle hebben we daar een klein stukje land gekocht om er een tiny house te bouwen, met onze twee kleine *petotters* erbij. Er was niks af, er was één toilet aangesloten en douchen deden we met een tuinslang. Ik timmerde een deur bij elkaar met hout dat we aan het strand hadden gevonden. Het was héél erg back to basics. Maar we hebben met ons gezin dingen gedaan die elders ondenkbaar zijn. Met die kleintjes in de kruiwagen naar palm-bomen in *the middle of nowhere* rijden, in de bomen kruipen en van locals leren hoe we kokosnoten moesten plukken: geweldig.”

Had je nood aan een soort break ook? Je was tenslotte jarenlang een van dé leading lady’s van VTM.

“Ik ben nog altijd veel aan het doen voor de zender, ik voel me zeker niet afgeschreven. Door het feit dat ik niet meer exclusief voor VTM werk, kan ik nu ook ja zeggen tegen programma’s als *De expeditie: Namibië*, wat ik fijn vind. Ik voel vooral dat er een verjonging zit, in alle zenders. Maar zolang ik werk heb, heb ik geen recht om daarover te klagen. De leading lady van VTM ben ik niet meer. Maar ik ben het wel heel lang geweest.”

Je kreeg twee kindjes snel na elkaar. Was dat een keuze?

“Loé was niet gepland. Lima was negen maanden oud, ik gaf nog borstvoeding. Ik zei tegen mijn lief: ‘We gaan het best eens een test halen.’ Ik wist wel dat je in theorie zwanger kon worden als je nog de borst gaf, maar dat de kans héél klein was. Ik bleek effectief zwanger. Dat was fantastisch, maar het was geen bewuste keuze. Het moest dus zo zijn. De natuur heeft het voor ons beslist. Veel

>

Top met franjes Sarda
Paillettenbroek Calzedonia
Oorbellen en kettingen
N.M.K Jewelry
Ballerina's Odare

‘IN COSTA RICA HEBBEN WE
MET ONS GEZIN DINGEN GEDAAN DIE
ELDERS ONDENKBAAR ZIJN. GEWELDIG’

Nathalie Meskens

> mensen noemen het ‘een ‘ongelukske’. Huh? Ocharme dat kind. *(lacht)* Ik vind het eerder een verrassing.”

Hoe verschillend zijn ze qua karakter?

“Ze zitten vol deugnieterij, mijn kinderen zijn geen seuten. Lima is een meisjesmeisje, Loé een echte jongen. Die stapt zoals een stoere boy met denkbeeldige watermeloenen onder zijn oksels. Ook al heeft hij de prinsessenjurk van zijn zus aan. *(lacht)* Lima is heel zelfstandig en leergierig. Ze zingt de hele dag door, ik zie een klein Nathalieke rondlopen. Maar ze kan pittig uit de hoek komen. Wat goed is voor later. Loé heeft als tweede kind altijd alles moeten delen, Lima denkt dat alles van haar is. Maar Loé ziet haar zo graag dat hij alles aanvaardt van zijn grote zus, inclusief de tik die hij af en toe van haar krijgt. Loé is een prins. Zo’n schone, lieve, grappige, avontuurlijke gast. Vier maanden geleden fietste hij al. Die kan ook al zwemmen.”

Is zo’n duo in huis ook een relationele test?

“Natuurlijk. We zijn allebei moe, hebben allebei een korter lontje. Maar ik hoor van veel mensen: die fase gaat voorbij. En ik geloof dat. Graag zelfs.”

Een volkswijsheid, of toogpraatje zo je wil: ‘Als je als koppel nog samen bent wanneer je jongste vijf is, is het voor altijd.’

“Aha! Nog twee jaar afzien dus! *(lacht)* Gelukkig babbelen mijn lief en ik keiveel en is er niks dat onbesproken in de lucht blijft hangen. Dat zou ook niet gaan. Nadim is een Libanees: die heeft sowieso een ander karakter. Alles komt op tafel. Die openheid past bij me. Maar euh ... *(rolt met de ogen)* ik ben zeker niet de meest aantrekkelijke versie van mezelf de afgelopen jaren. Gisteravond nog waren we filmpjes aan het zien van vlak voor de geboorte van Loé. Het was onze laatste dag met Lima alleen. Nadim was met de kruimeldief haar haartjes aan het stofzuigen, dat stond dan recht naar boven, en daar moesten we met ons drietjes héél hard om lachen. Ik zit daar te gieren, met mijn buik op ont-ploffen. Toen ik ons in dat filmpje bezig zag, zei ik tegen Nadim: ‘Goh, ik mis dat eigenlijk wel.’ We zijn onze humor een klein beetje kwijt, gewoon door de vermoeidheid. En dat is normaal en menselijk. Maar we moeten daar wel alert op zijn. Want de maanden gaan voorbij en ik wil niet heel de tijd met een frons rondlopen omdat ik pijnlijk word van de gewoonste dingen. Zo van ‘Godverdomme waar zijn die boekentassen en waarom is die brooddoos niet afgewassen en ik ben al te laat en er is geen brood in huis en die aardbeien zijn plat of wa?’. *(lacht)*”

Gewoon af en toe een babysit boeken, tegenover elkaar gaan zitten en vaststellen: daarom zijn wij samen.

“Dat is zo. Maar gemakkelijk is dat niet. Mijn broer is naar Spanje verhuisd en voor de rest is er niemand, behalve mijn ouders. De familie van Nadim woont over heel de wereld. Vrienden zeggen: ‘Onze kinderen gaan

‘TUSSEN MIJN LIEF EN IK BLIJFT NIKS ONBESPROKEN. NADIMS OPENHEID PAST BIJ ME’

elke vrijdag naar de opa of de oma, hoor.’ Die keuze hebben wij niet. Als we hulp nodig hebben, vraag ik dat aan mijn moeder, maar dat kan ik pas zeer recent. Zij heeft altijd voor haar eigen vader gezorgd – die is onlangs gestorven – en ik wilde haar niet lastigvallen. Pas nu heeft ze iets meer ruimte en tijd. Maar voor de rest is het met babysit. Als we willen gaan eten, wordt het een dure avond. Dat is de realiteit.”

Jullie slagen er al acht jaar in Nadim uit de spotlights te houden.

“Hij wil het echt niet anders. Onlangs had ik een post gedaan over onze zomervakantie op Instagram, en hij zei: ‘Dat lijkt nu precies of ik er niet bij ben.’ Dus ik zei: ‘Maar dat is wel op je eigen vraag, hè.’ Want zulke beelden worden mogelijk door de pers opgepikt. Ik zou niet liever hebben dan dingen delen waar hij mee op staat. Maar hij wil het niet, en ik respecteer dat. Hij houdt niet van de spotlights, die aandacht past niet bij hem, zegt hij altijd. Hij wordt daar letterlijk ongemakkelijk van. Hij zou onrustig worden mochten mensen in de stad hem op straat herkennen als ‘de man van’. Ik heb een wereld binnengebracht in zijn leven waar hij niet op zat te wachten. Soms vind ik dat wat moeilijk. Maar het is nu eenmaal zo.”

Je zoontje is drie. Even oud als je zelf was toen jouw biologische papa vertrok om nooit terug te keren. Denk je daar soms aan als je naar Loé kijkt?

“Nee ... *(denkt na)* Door het feit dat jij dat nu zegt, denk ik: ah ja, zo’n klein dropje was ik dus zelf, toen hij vertrok. Maar ik pak dat al lang niet meer mee. Natuurlijk is dat een litteken – je echte papa niet in je leven hebben blijft iets onnatuurlijks – maar het is niet iets waar ik mee opsta en ga slapen. Omdat ik heel weinig affiniteit voel met hem als persoon, omdat ik hem niet goed gekend heb. En ook omdat ik het niet begrijp. Ik snap oprecht niet dat je een kind op de wereld kan zetten en daar nooit nog naar omziet. En al zeker niet als je kind nog zo klein is. Ik probeer het niet meer in mijn leven toe te laten. Dat verhaal is verwerkt. Het heeft me gevormd. Het heeft me een diepe kwetsbaarheid, maar tegelijkertijd ook een positieve kracht gegeven. En een goed voorbeeld van hoe het vooral níét moet.”

Gilet en broek
Essentiel Antwerp
Zonnebril Odette
Lunettes
Oorbellen Bobby
Halssnoer Elisa Lee
Witgouden ring
Salima Thakker

ook allemaal op in twee jaar tijd. Maar de boodschap in mijn nummer is vooral: ‘Je kunt nu wel hoog van de toren blazen en doen alsof je ‘de man’ bent omdat je de lotto gewonnen hebt. Maar je hebt totaal niet begrepen waar het leven écht over gaat. Dus dim maar een beetje, gast. *Keep it low*’. Over narcisme wordt de laatste jaren veel gesproken. Mensen die alleen met zichzelf bezig zijn en geen verantwoordelijkheid opnemen? Sorry, daar wil ik niks mee te maken hebben. Om die reden zit het verleden me niet meer achterna.”

Hoe zijn jullie zelf als ouders?

“Vooral heel verschillend. Nadim is wat strenger dan ik. Ik zal nogal snel toegeven, hij is consequent. Nadim is heel zorgzaam. Hij kookt elke dag vers voor zijn kinderen. Hij is goed in het huishouden, terwijl mijn bijnaam ‘Messy’ is. Hij heeft structuur en routine nodig, bij mij is alles één grote chaos. Hij is heel speels met de kinderen. In de speeltuin zet ik me nogal snel op een bankje, maar hij hangt méé in dat klimrek.”

Welke dromen koesteren jullie nog samen?

“Het is onze droom om ooit samen een boetiekhotel te openen ergens ter wereld. Mijn thuis is waar we met ons vieren zijn. Waar dat ook moge zijn. Voorlopig is dat dus hier, in Antwerpen, waar ons liefdesverhaal begonnen is.” ■

Je hebt één nummer over je vader, *Keep It Low*. Wat kon je daarin kwijt?

“Mijn vader heeft ooit de lotto gewonnen. Op dat moment zocht hij ineens contact met me, omdat hij het wilde vieren. Niemand van ons heeft overigens ooit één frank van dat geld gezien. Geen van zijn vrouwen, ook mijn broer niet, en ik al helemaal niet. Het geld was

INFO

Met dank aan Moviecar Warehouse in Niel voor het gebruik van de studio en de Cadillac Coupe DeVille. Meer info over de filmwagens op didiexpress.be/pictures en check ook [#moviecarwarehouse](https://twitter.com/moviecarwarehouse)

TEKST ANKE MICHIELS FOTO'S JORIS CASAER PRODUCTIE MELANIE DAEMS
STYLING LIEVE GERRITS VISAGIE WINKE WALSCHAP VOOR PARFUMA. VERKOOPINFO: P. 52